

ע"פ 3783/24 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 3783/24

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה (השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש' מנדלבוים)
מיום 21.03.2024 בתפ"ח 60577-04-21

תאריך הישיבה: א' באייר התשפ"ד (9.5.2024)

בשם המבקש: עו"ד חנא בולוס; עו"ד ג'מיל בולוס

בשם המשיבה: עו"ד שני פוגודה

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש' מנדלבוים)
בתפ"ח 60577-04-21 מיום 21.3.2024.

הרקע לבקשה

1. נגד המבקש יליד שנת 1999, הוגש כתב אישום ובו פורטו עבירות מין ומעשי אלימות שביצע באחותו הקטינה, ילידת שנת 2005 (להלן: המתלוננת). לאחר שמיעת הראיות, זוכה המבקש מחלק מהעבירות שיוחסו לו, ונקבע כי הוא ביצע, בהיותו קטין, ריבוי מעשים מגונים באחותו, אשר כללו הפשטת בגדיה, התפשטות בעצמו, היצמדות אל גופה, נגיעות בחזה וליטופים ומקרה אחד של אוננות בפניה לאחר שהפשיטה מבגדיה. זאת בעת שהייתה בכיתה ג' ועד הגיעה לכיתה ו'. בנוסף, כאשר הייתה המתלוננת כבת 9 שנים המבקש הפשיטה מבגדיה, השכיב אותה על המיטה, רכן מעליה כשגופו חשוף ושפשף את איבר מינו באיבר מינה. כמו כן הורשע בעבירה של מעשה סדום שהתרחש לאחר חודש ספטמבר 2014, כאשר החדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת למשך מספר דקות. כן הורשע המבקש בעבירת תקיפת קטין על ידי אחראי (שנעשתה בעת שהיה בגיר) בגין אירוע משנת 2019, בו הוא בעט באגודל יד ימין של המתלוננת וכתוצאה מכך נגרמה לה נפיחות באצבע והגבלה קלה בתנועה.

2. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש צוין כי מדובר באדם שתפקודו תקין, צעיר שניהל אורח חיים נורמטיבי ובעל סביבה תומכת. כגורמי סיכון צוינו הכחשתו הגורפת של המבקש למעשים והימנעותו מלהביע אמפתיה כלפי המתלוננת. שירות המבחן ציין כי קיימת רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, ולא בא בהמלצה על חלופה עונשית להפחתת הסיכון הנשקף מהמבקש. בעניין המתלוננת הוגש תסקיר נפגעת עבירה בו צוין כי הקשר עם בני משפחתה נותק לאחר חשיפת מעשי המבקש, כאשר היא נדדה בין מסגרות חוץ ביתיות שונות, וסובלת מסימפטומים פוסט-טראומטיים רבים ללא תמיכה ועורף משפחתי.

3. בגזר דינו הרשיע בית המשפט את המבקש בעבירות שביצע בהיותו קטין, לאחר בחינת כלל הנסיבות הקשורות במעשים, משכם ותדירותם, אופן ביצועם והנזק שנגרם למתלוננת לצד האמור בתסקיר שירות המבחן אשר לא מצא פוטנציאל שיקומי למבקש. בעת גזירת העונש ניתנה הדעת לגילו של המבקש בעת ביצוע חלק מהמעשים, בהיותו קטין, אך צוין כי הוא המשיך וביצע את מעשיו החמורים עד סמוך לגיל הבגרות כאשר התנהלותו ואישיותו מלמדים על כך שהיה ביכולתו להבין את חומרת מעשיו ואת הפסול שבהם אך הוא בחר להמשיך ולפגוע במתלוננת. המבקש לא הביע כל נכונות להליך טיפולי, ונמצא סיכון להישנות ביצוע עבירות מאותו סוג. לאחר סקירת מדיניות הענישה בעבירות דומות, בהתייחס לטיב העבירות, נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות המין נע בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב גם בקטינותו של המבקש בעת ביצוע המעשים. בהתייחס לעבירת התקיפה נקבע כי מתחם העונש ההולם עומד על בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל. בהתייחס למכלול הנסיבות, ובהן גילו של המבקש, חלוף השנים מאז ביצוע העבירות, העובדה שזו הרשעתו הראשונה ויתר הנסיבות האישיות, נגזרו על המבקש 40 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת מין או עבירת אלימות מסוג פשע, למשך 3 שנים; 7 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת מין מסוג עוון, למשך 3 שנים; 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, למשך 3 שנים; ופיצוי למתלוננת בסך של 40,000 ש"ח.

4. ביום 5.5.2024 הגיש המבקש ערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, ולצדו בקשה לעיכוב ביצוע של רכיב המאסר בפועל, עד להכרעה בערעור. לטענת המבקש סיכויי הערעור טובים, שכן נפל פגם משפטי בהכרעת הדין. בין היתר, נטען בערעור כי לא היה מקום לקבוע כי המתלוננת מהימנה ולהרשיע את המבקש על סמך עדותה היחידה; ובכל הנוגע להרשעתו בעבירת התקיפה העלה המבקש טענת אליבי שהצליח לטענתו להוכיחה. כן נטען כי היה על בית המשפט לקחת בחשבון שאין לו עבר פלילי, הוא מקיים אורח חיים נורמטיבי, לא נרשמה הפרה של תנאיו המגבילים בזמן ששוחרר ממעצרו, לא נשקפת ממנו סכנת הימלטות שכן הוא התייצב לכל הדיונים שהתקיימו בבית המשפט המחוזי וחלוף הזמן מאז ביצוע המעשים.

5. המשיבה התנגדה לעיכוב הביצוע, כשהיא מדגישה את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען ואת העובדה שמדובר במתלוננת שהייתה כבת 8 בעת שהתחיל המבקש בביצוע המעשים הקשים. הכרעת הדין מבוססת בראש ובראשונה על ממצאי מהימנות, ועל כן סיכויי הערעור אינם גבוהים. לעניין טענת האליבי, זו קיבלה התייחסות משכנעת בפסק הדין ואין בה ממש. בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות של המבקש, הרי שבהיעדר קבלת אחריות וביטוי רצון להליך טיפולי, אין בנסיבות אלו כדי להטות את הכף לטובתו של המבקש.

דיון והכרעה

6. נקודת המוצא היא כי נאשם שהורשע ונגזר דינו יחל בריצוי עונשו באופן מיידי, ואין בהגשת ערעור כשלעצמה כדי לעכב את ביצוע העונש. בית המשפט יורה על עיכוב ביצוע העונש רק בנסיבות מיוחדות שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי באכיפה מיידי של גזר הדין, ובמסגרת זו יש לשקול את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שהושתה על המבקש; סיכויי הערעור; עברו הפלילי של המבקש והתנהגותו במהלך המשפט; נסיבותיו האישיות של המבקש; וכן את השאלה האם הערעור מופנה כלפי הכרעת הדין או גזר הדין בלבד (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)).

7. לא שוכנעתי כי במקרה זה מתקיימות נסיבות המצדיקות את עיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקש. המבקש הורשע בתום שמיעת ראיות בביצוע עבירות מין חמורות ביותר ובעבירת תקיפה. אף שלמבקש אין עבר פלילי, הרשעתו כוללת ריבוי מעשים מגונים בתקופת זמן ממושכת של מספר שנים, ואין מדובר באירוע מקרי או חד פעמי, כך שאין ליתן לנתון זה משקל רב. סיכויי הערעור - בהינתן העובדה שהכרעת הדין מבוססת רובה ככולה על ממצאי מהימנות הנוגעים למתלוננת וליתר העדים מתוך התרשמותו הישירה של בית המשפט מעדותם לפניו - אינם מטים על פני הדברים, את הכף לעבר קבלת הבקשה. זאת גם בשים לב לטענת האליבי שהעלה המבקש, אשר בכל מקרה היא נסובה על הרשעתו בעבירת התקיפה לבדה, המהווה רכיב בודד לא חמור מתוך תמונה עגומה של ביצוע עבירות מין חמורות במשך שנים בבת משפחה. על כן, גם אם תתקבל טענה זו, מבלי להביע כלל עמדה ביחס לכך, לא יהיה ביזוי בעבירת התקיפה כדי להשליך על תקופת המאסר באופן המעורר חשש שהמבקש ישלים את ריצוי עונשו בטרם יישמע ערעורו.

אשר על כן, הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 30.5.2024 עד השעה 10:00 בבית מעצר קישון או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למימון מוקדם, עם ענף אבחון ומימון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078. התנאים המגבילים שהושתו עליו בבית המשפט המחוזי ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילת ריצוי עונשו.

ניתנה היום, א' באייר התשפ"ד (9.5.2024).

ש ו פ ט

עמוד 3
